

Девето съобщение

Агнето, следвано от побеждаващите първи плодове

Пасажи от Писанията: Откр. 14:1-5;
Бит. 5:22-24; Евр. 11:5-6; Мт. 24:45-51

I. В Откровение 14:1-5 се разкрива, че Христос е Агнето, следвано от побеждаващите първи плодове:

- А. Първите плодове са живите победители, които първи ще узреят в Божията нива; следователно те ще бъдат пожънати преди жътвата като първи плодове за Бога и за Агнето:
 - 1. Първите плодове ще бъдат грабнати и занесени на небесната Сионска планина, при Божието обиталище на третото небе, за да бъдат в присъствието на Бога и Христос.
 - 2. Да бъдем грабнати, означава да бъдем въведени в Господното присъствие; за да бъдем въведени в присъствието на Господа, днес трябва да бъдем в Неговото присъствие—Лк. 21:36; 2 Кор. 2:10; Ос. 6:2; 2 Тим. 4:8; Деян. 26:16.
 - 3. Грабването е предназначено за побеждаване на врага и за задоволяване на Бога; Господ се нуждае от мъжкото дете, което ще воюва срещу Неговия враг, но в още по-голяма степен Той се нуждае от първите плодове за Свое задоволение и наслаждение—Откр. 12:5; 14:1, 4б.
- Б. Библията разкрива два аспекта на грабване: грабването на победителите преди голямата скръб и грабването на мнозинството от вярващите в края на голямата скръб—Мт. 24:40-41; Лк. 21:36; Откр. 3:10; 1 Сол. 4:15-17; Откр. 12:5; 14:1.
- В. В Левит 23:10 виждаме един праобраз на грабването – праобраза на зреещата реколта в нивата—Мт. 13:24; Откр. 14:14-16:
 - 1. Узряването на Божията реколта се нарича грабване; това узряване показва, че вярващите ще бъдат прибрани от земята—Мт. 13:30, 39б.
 - 2. Част от реколтата – първите плодове – узрява по-рано и се ожънва по-рано; останалата част от реколтата – жътвата – узрява по-късно и се ожънва по-късно.
 - 3. Съгласно 14-та глава на Откровение има два вида грабване – грабването на първите плодове и грабването на жътвата—стих. 4б, 14-16.
- Г. Първите плодове ще бъдат грабнати при Божия дом в Сион като свежо наслаждение за Бога; това е за задоволение на Бога—Изх. 23:19а; Лев. 23:10; вж. Йн. 20:17а.
- Д. На челата на първите плодове е написано името на Агнето и името на Неговия Отец; това показва, че те са едно с Агнето и с Отца и принадлежат на Тях—Откр. 14:1б.
- Е. Сред Божията реколта първите плодове узряват най-рано —Евр. 5:14-6:1; 1 Кор. 2:6; Еф. 4:13; Фил. 3:15:
 - 1. Да се преобразим, означава да се променим в природния си живот; да узреем, означава да се изпълним с божествения живот, който ни променя—Римл. 12:2; Еф. 3:19б.
 - 2. За Божието изражение е необходима зрялост; само зрелият живот може да носи Божия образ и да упражнява Божието владичество—Бит. 1:26; Римл. 5:10, 17, 21.

II. За да следваме Агнето, да узреем и да се превърнем в първите плодове, трябва да ходим с Бога чрез вяра, за да избегнем смъртта и да придобием свидетелството, че сме благоуходни на Бога:

- А. За да избегнем смъртта и да придобием свидетелството, че сме благоуходни на Бога, трябва да ходим с Бога—Бит. 5:22-24; Евр. 11:5-6:
 - 1. Да ходим с Бога, означава да не потъпкваме Бога, да не бъдем самонадеяни, да не действаме според собствените си представи и желания, да не вършим неща според

- настоящия век и да не вършим нищо без Бога—вж. Пс. 19:12-13; Ис. Нав. 9:14Б; Лк. 24:15.
2. Да ходим с Бога, означава да Го приемаме като свой център и като всичко за нас, да живеем и да вършим всичко според Бога и с Бога, съгласно Неговото откровение и водителство, и да вършим всичко с Него—Римл. 8:4, 13-14; Гал. 2:2а; 2 Кор. 5:14-15.
 3. Да ходим с Бога, означава да не живеем чрез това, което сме, или което можем да вършим, а да живеем чрез безсмъртния живот, който е Самият Христос—стих. 4, 9.
 4. Да ходим с Бога, означава да сме в непрестанно общение с Бога, да сме в постоянен допир с Господа и непрекъснато да се изпълваме с Него—1 Йн. 1:3; Фил. 4:6; 2 Кор. 3:16, 18.
 5. Да ходим с Бога, означава постоянно да упражняваме духа си, за да се наслаждаваме на Блажената Троица—Юда 14, 19-21.
 6. Да ходим с Бога, означава да се отричаме от себе си и от всичко, което произлиза от нашето его, за да бъдем едно с Бога; това означава, че сме се предали на Него, че ще Му отстъпваме във всичко и ще Му позволяваме да ни води—Мт. 16:24-25; 2 Кор. 2:13-14.
- Б. Да ходим с Бога, означава да ходим чрез вяра—5:7; Евр. 11:5-6:
1. Вярата означава да вярваме, че Бог е—стих. 1-2, 6; 2 Кор. 4:13, 18:
 - а. Без вяра не можем да угодим на Бога, да зарадваме Бога—Евр. 11:6А.
 - б. Да вярваме, че Бог е, означава да вярваме, че Той е всичко за нас, и че ние сме нищо—Йн. 8:58; Екл. 1:2.
 - в. Да вярваме, че Бог е, означава, че ние не сме; Той трябва да бъде Единственият, Уникалният във всичко, а ние трябва да бъдем нищо във всяко отношение—Бит. 5:24; Евр. 11:5.
 - г. Да вярваме, че Бог е, означава да се отричаме от себе си; в цялата вселена Той е, а всички ние сме нищо—Лк. 9:23.
 - д. Аз трябва да бъда нищо; не бива да съществувам; само Той трябва да съществува – вече не съм аз, а Христос—Гал. 2:20.
 - е. По време на обръщането на Савел от Тарс Господ му каза: „Аз съм Исус“—Деян. 9:5:
 - (1) Господ фактически каза: „Аз съм великият Аз Съм; Аз съм Този, Който е; трябва да вярваш, че Аз съм, и че ти не си“.
 - (2) В крайна сметка Савел приключи и се издигна Павел—13:9.
 - ж. Това е вярата – „О, радостта да нямаш нищо и да бъдеш нищо, да не виждаш нищо друго, освен живия Христос в слава, и да не се интересуваш от нищо друго, освен от Неговите интереси тук на земята“—Джон Н. Дарби.
 2. Вярата означава, че ние вярваме, че Бог награждава онези, които усърдно Го търсят—Евр. 11:6; Бит. 15:1; Фил. 3:8, 14:
 - а. Наградата на Енох беше най-висшата степен на живот – избягването на смъртта—Евр. 11:5А; 2 Кор. 5:4; Римл. 8:6, 10-11; 5:17.
 - б. Господ награждава и ние трябва да Го търсим—Пс. 27:4, 8; 42:1-2; 43:4; 73:25; 119:2, 10.
- В. Енох, който е първият грабнат, олицетворява всички победители, които ще бъдат грабнати още приживе—Мт. 24:37-51; Откр. 14:1; Лк. 21:34-36:
1. Дали ще бъдем грабнати, зависи от това дали сме узрели в божествения живот чрез ходенето си с Бога—Евр. 6:1А.
 2. В продължение на три века, ден и нощ Енох постоянно вървеше нагоре с Бога и всеки ден все повече и повече се приближаваше до Бога и все повече ставаше едно с Него, докато един ден той „престана да бъде, защото Бог го взе“—Бит. 5:24; вж. Пес. 8:5А.

III. За да следваме Агнето, да узреем и да се превърнем в първи плодове, трябва вярно да извършваме служението на Господното поръчение да даваме Бога като храна на членовете на Неговото домочадие, за да спечелим Христос като наша награда в идещото царство—Мт. 24:45-51:

- А. Бог си има домочадие и домоуправление, икономика, за да раздава Себе Си като храна на членовете на Своето домочадие за Свое изражение—1 Тим. 1:4; 3:15; Еф. 2:19.
- Б. Бог е поставил верни и разумни слуги над домочадието Си като домоуправители, настояници, проводници на снабдяване, които навреме да дават храна на Неговите хора—Мт. 24:45; 1 Кор. 9:17; Еф. 3:2; 1 Кор. 4:1; 1 Петр. 4:10; Фил. 1:25.
- В. Думите *да им дават храна* означават да служат с Божието слово и с Христос като животоснабдяване на вярващите в църквата; в качеството Си на животворящия Дух, Христос е наша храна, възплътена и реализирана в словото на живота—Йн. 6:57, 63, 68; Деян. 5:20:
 - 1. За да се наслаждаваме на Господа като наша духовна храна и да можем да храним другите, трябва да се молим и да размишляваме над Неговото слово, като вкуσαμε от него и му се наслаждаваме чрез внимателно размишляване—Еф. 6:17-18; Пс. 119:15; Езек. 3:1-4.
 - 2. Трябва да се посвещаваме на молитва и на служението на словото—Деян. 6:4; 2 Кор. 3:6, 8; Йн. 7:37-39; вж. Евр. 7:25; 8:2.
- Г. Ако казваме в сърцето си, че нашият Господар се бави, това означава, че обичаме сегашния зъл век, а не Господното явяване—Мт. 24:48; 2 Тим. 4:8, 10; вж. Деян. 26:16:
 - 1. Трябва да се пазим от алчност и да не трупаме богатства за себе си, а да бъдем богати спрямо Бога—Лк. 12:15-20; 2 Кор. 6:10; Еф. 3:8.
 - 2. „Помнете Лотовата жена“ е сериозно предупреждение за вярващите, които обичат света—Лк. 17:31-32; вж. Римл. 1:21, 25.
 - 3. Трябва да бдим и да се молим, да не би Господният ден да ни постигне внезапно като примка—Лк. 21:34-36; вж. Мт. 2:3.
- Д. Да бием другите слуги, означава да се отнасяме лошо към другите вярващи—24:49а; 18:3-7; Деян. 9:4:
 - 1. Не бива да съдим и да осъждаме другите вярващи, а трябва да бъдем добри и милосърдни към тях и да им прощаваме, както и Бог в Христос прости на нас—Лк. 6:37; Еф. 4:31-32.
 - 2. Не бива да хулим и да критикуваме братята си, а трябва да ги считаме за по-превъзходни от себе си—1 Кор. 6:10; Фил. 2:2-3, 29:
 - а. Да хулим братята, означава да ги критикуваме и да ги унижаваме сурово с обидни думи—вж. Лк. 17:2.
 - б. Онези, които приемат хули, носят същата отговорност като онези, които изговарят хули; хулите нанасят вреда на Тялото.
 - в. Бог никога няма да повери власт на онези, които по природа обичат да критикуват другите.
 - 3. Не бива да господаруваме над вярващите, а трябва да им служим като слуги и да ги храним с възкръсналия Христос като животворящия Дух—1 Петр. 5:3; Мт. 20:25-28:
 - а. Ако някой господарува над светиите, това означава, че той заменя Господа в техния живот, защото взема решения за тях и им казва къде да се преместят, и по този начин нанася оскърбление на главенството и господството на Христос.
 - б. Ако казваме на другите къде да отиват, без да ги насърчаваме да се молят, да търсят Господното водителство и да имат подобаващо общение в Тялото, нанасяме голямо оскърбление на Господа!
- Е. Да ядем и да пием с пияниците, означава да правим компания на светските хора, които се опиват със светски неща—24:49б; вж. Еф. 5:18:

1. Понеже вярващите имат божествена природа и заемат свята позиция, те не бива да се съвпратят с невярващите; това трябва да важи за всички близки взаимоотношения между вярващи и невярващи, а не само за брака и бизнеса—2 Кор. 6:14; 1 Кор. 15:33; вж. Пр. 13:20.
2. Трябва да бягаме от младежките похоти и да се стремим към всесъдържащия Христос заедно с всички, които от чисто сърце призовават Господа—2 Тим. 2:22.